

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 3 ust. 3 i art. 22 ust. 2 Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencji montrealskiej) (decyzja Rady 2001/539/WE, Dz.U. L 194, s. 38) — Odpowiedzialność przewoźników lotniczych w zakresie przewozu lotniczego pasażerów i ich bagażu — Granice odpowiedzialności w wypadku zniszczenia, zagubienia, uszkodzenia lub opóźnienia bagażu

Sentencja

Artykuł 22 ust. 2 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego sporządzonej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r. w związku z jej art. 3 ust. 3 powinien być interpretowany w ten sposób, iż prawo do odszkodowania i granica odpowiedzialności przewoźnika w przypadku utraty bagażu mają zastosowanie również do pasażera, który dochodzi tego odszkodowania z tytułu utraty bagażu zarejestrowanego na nazwisko innego pasażera, o ile ów zagubiony bagaż rzeczywiście zawierał rzeczy pierwszego pasażera.

(¹) Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-416/11 P) (¹)

(*Odwwołanie — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny — Włączenie do wykazu terenu zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii — Teren obejmujący rzekomo strefę brytyjskich wód terytorialnych Gibraltaru i strefę morza pełnego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt wyłącznie potwierdzający*)

(2013/C 26/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Ossowski, pełnomocnik, wspierany przez D. Wyatta, QC, i V. Wakefielda, barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Komisję: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: N. Díaz Abad i A. Rubio González, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 24 maja 2011 r. wydanego w sprawie T-115/10 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Europejskiej, którym Sąd uznał za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2010/45/WE z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie przyjęcia

na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG trzeciego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny [notyfikowanej jako dokument nr C(2009) 10406], w zakresie, w jakim utrzymuje ona w wykazie obszar o nazwie „Estrecho Oriental” (ES6120032) zaproponowany przez Hiszpanię, który miałby obejmować strefę brytyjskich wód terytorialnych Gibraltaru i strefę morza pełnego

Sentencja

- 1) *Odwwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.*
- 3) *Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Rovigo — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Mdowi Sagorowi

(Sprawa C-430/11) (¹)

(*Przeźrenie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Uregulowanie krajowe przewidujące karę grzywny, którą można zamienić na karę wydalenia lub karę aresztu domowego*)

(2013/C 26/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Rovigo

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Md Sagor

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Rovigo — Wykładnia art. 2, 4, 6, 7, 8, 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98) oraz art. 4 ust. 3 TUE — Uregulowanie krajowe przewidujące karę grzywny w wysokości od 5 tys. do 10 tys. EUR na obcokrajowca, który nielegalnie wjechał na terytorium kraju lub nielegalnie na nim przebywał — Dopuszczalność uznania nielegalnego pobytu za występki — Dopuszczalność zastąpienia grzywny natychmiastowym wydaleniem na okres co najmniej pięciu lat lub karą ograniczenia